

GYAKORLATI PÉNZÜGYI TANÁCSOK A BIBLIA ALAPJÁN

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2025. június 22.

A mai tanítás címe: *Gyakorlati pénzügyi tanácsok a Biblia alapján*. Ki az, akit érdekel, hogy a Biblia mit tanít a pénzügyeink kezelésével kapcsolatban? Vagytok egy páran, akik felemelték a kezeket, vannak, akinek a szomszédja emeli fel a kezét, valaki pedig magában azt gondolja, hogy én már mindent tudok erről. Erről a témáról már tavaly szerettem volna beszélni, annak a tanítássorozatnak a záró tanításaként, ami tavaly tavasztól nyár közepéig tartott. Egy kilenc részes tanítássorozat volt ez, talán emlékeztek rá: *Forradalmasítsd a pénzügyeid* címmel és ebben nagyon sok bibliai igazságot megvizsgáltunk azzal kapcsolatban, hogy mit tanít a Biblia a pénzről, a pénzkezelésről, a pénz helyes felhasználásáról. Mit tanít a Biblia az adakozásról, mit tanít a Biblia a magvetéssel kapcsolatban, mit tanít a Biblia a gyarapodás szabályairól, mit tanít az aratásról, mit tanít a tizedfizetésről. Megvizsgáltuk és kijelentettük azt, talán emlékeztek rá, hogy a gyarapodásra és a bőségre való eljutás nem a véletlen műve. Nem véletlenül gazdagodnak meg az emberek és a bibliai igazságokat alkalmazva nem véletlenül jutnak egyről a kettőre, ötről a hatra, vagy tizenöttről a tizenhatra, vagy éppen kilencvennyolcra kilencvenkilencre.

Nagyon bő az a tárház, amivel Isten rendelkezik. Nagyon gazdag az Ige kijelentése és világossága a pénzügyekkel kapcsolatban. Nem tabutéma a pénz és a pénzkezelés sem az Ószövetségben, sem az Újszövetségben. Néhány gyülekezetben ezt túlhangsúlyozzák, máshol pedig nagyon alulértékelik és egy gonosz dolognak tartják azt, hogy a pénzt akár meg is említsük a közösségben, gyülekezetben, vagy a magánéletünkben. Azt hiszem, hogy meg kell találnunk az egyensúlyt és az arany középutat a hozzáállásunkban, hogy hogyan viszonyulunk a pénzügyeinkhez, hogyan viszonyulunk másnak a gyarapodásához, hogyan viszonyulunk a közösségünk pénzügyeihez, akár az államunk, a nemzetünk pénzügyeihez, mert kikerülhetetlen, hogy pénzzel kell foglalkoznunk. Nincs olyan, nem lehet azt megtenni, egyikőtök sem tudja megtenni azt, hogy teljesen a hátad mögé vetve a témát, azt mondd, hogy téged ez nem érdekel, te csinálod és éled úgy az életed, ahogy akarod. Mert minden nap szembesülsz azzal, hogy vannak dolgok, amikért pénz kell kiadnod, meg kell vásárolnod. A mai modern társadalom túlnyomó része, főleg itt Európában nem olyan életvitelben él, amelyben éltek még a nagyszüleink, a dédszüleink és abban az időszakban sok család, hogy ők önfenntartók voltak, hogy megtermelték saját részükre az állatok tenyésztésével a húst, a földműveléssel a növényeket és a zöldségeket és azt adták-vették, kereskedtek vele. Ma szinte mindent, főleg a városi embernek meg kell, hogy vásároljon, mert a legtöbb embernek, aki panellakásban él, annyi földje van, amennyi van a cserépben muskátli alatt az erkélyen. Abban túl sok mindent az ember nem tud megtermelni.

Tehát a pénzzel foglalkozni kell, a pénz az egyik központi téma, bármennyire is ódzkodunk tőle. Számomra ez nem tabu, és nem is szeretnék róla úgy beszélni, hogy félnék attól, hogy te mit fogsz erről gondolni. Nem szeretnék senkinek sem belenyúlni a pénztárcájába, mint ahogy eddig sem tettem, tettük. Azt hiszem, hogy a gyülekezetünk vezetésében elég egyértelmű felétek a hozzáállás, hogy nem helyezünk senkire nyomást, nem avatkozunk bele másnak a pénzügyeibe, nem osztjuk be a pénzedet helyetted, mert mindenkinek ez a saját felelőssége. A mi felelősségünk azonban az, hogy bibliai módon tanácsoljunk, illetve elmondjuk a bibliai igazságokat azzal kapcsolatban, hogy Isten hogyan gondolkodik a pénzről, hogy neked lehetőséged legyen az elmédet, a gondolkodásmódodat, a hozzáállásodat hozzáigazítani Isten Igéjéhez, hogy eljussál arra a pénzügyeidben, amire Isten szeretné, hogy mindenben teljes elégségben legyél és minden jótéteményre bőségben lehessél. Mert ez Isten terve, ez Isten akarata. Ilyen dolgokról volt szó az elmúlt évben. Több mint tíz órnyi hanganyag áll rendelkezésre, nincs lehetőségem és nem is szándékom az, hogy ezt átismételjük.

A mai napon konkrét dolgokat szeretnék nektek mondani a pénzkezeléssel kapcsolatban mindenféleképpen a Bibliára alapozva. Nem úgy adok nektek ma konkrét tanácsot, hogy megmondom a tutit, hogy ezt kell csinálnod és akkor ez lesz az eredménye. Nem olyan tanácsot

fogok adni, hogy ide fektess be, vagy oda fektess be, ezt és ezt tedd, azt és azt tedd a pénzeddel, mert ez nem az én dolgom. Olyan bibliai tanácsokat fogsz hallani a mai napon, amelyek olyan ősi igazságok, olyan ősi bölcsességek a Biblia elejétől kezdődően az Újszövetségben a mai napig is, amelyek mindenkor megállták a helyüket, kiállták az idő próbáját és ma is működőképes szellemi alapelvek. Hadd mondjam el neked: ha nekem, aki nem vagyok egy pénzügyi zseni, nem vagyok egy hatalmas talentumokkal, vagy bármivel megáldott ember, nekem működik, akkor neked is működni fog.

Az első dolog, amit meg kell látnod, meg kell hallanod, azok az alapok, amiket itt a következő tizenöt-húsz percben hallani fogsz. Ezek olyan fundamentális dolgok, amiken, ha elcsúszik a dolog, akkor utána minden borul. Ha egy ház alapja nem stabil, nem lehet rá építeni. Ha egy fának a gyökerei nem elég stabilak, nem elég mélyek, akkor nem lehet rá építeni. Hiába akarsz látványos dolgot, sok mindent meg kell alapozni és ez a megalapozás ez nem látványos. Én, aki az építőiparban dolgozom, tudom, hogy milyen az, amikor egy nagy háznak nagy alapot kell építeni. Rengeteg földmunka, rengeteg beton megy bele, akár vas is és utána nem látszik belőle semmi. Rengeteg idő, rengeteg energia, sokat bele kell fektetni, de el kell végezni, mert különben a felépítmény nem lesz a stabil.

Sokan csak a felépítményt szeretnék, a gyümölcsöt szeretnék, a látványos dolgokat szeretnék, hogy nagyon vastag legyen a pénztárca, de ha az alapokra nem helyezünk figyelmet, vagy nem hangsúlyozzuk megfelelő módon, akkor ott van a csalódás, a keserűség, hogy nekem ez miért nem működik? Adakozok, adakozok, hány éve adakozok, meg hány éve tízedet fizetnek, miért nem gyarapodok? Miért nem látom azt? Már tíz, húsz, harminc éve? Felmerülnek ezek a jogos kérdések, de hidd el nekem, hogy a hiba nem a Bibliában van és a hiba nem Isten oldalán van, mert Istennél nincs személyválogatás. Istennél nincs az, hogy te a kedvencem vagy, téged jobban megáldalak. Te meg nem vagy a kedvencem, téled visszatartom. Neked megnyitom a pénzcspapot, neked meg elzárom a pénzcspapot. Neked adok jó lehetőségeket, a másoknak meg nem, mert ő nem olyan jó.

Nincs ilyen Istennél. Ő a pénzcspapot mindannyiunk számára már megnyitotta, de a csap tekerője nem az Ő kezében van, hanem a tiédben. Úgyhogy mi vagyunk sokszor azok, akik nem engedjük, hogy ez ömljön az életünkbe, ömljön ránk, mert nincs elég ismeret, nincs elég tudás, a szívünk nem egyenes, vagy éppen más gondok, más problémák vannak. Sokféleképpen lehet a pénzt jól kezelni, és mivelhogy a téma annyira nagyon mély, hogy erről is legalább egy kilenc alkalmas sorozatot lehetne beszélni, de ma az egyszerű alap dolgokról lesz szó. Nagyon sokféleképpen lehet elrontani azt, hogy az ember hogyan kezeli a pénzét. Mondhatod: Attila, semmi közöd az én pénzügyeimhez! Ez így van. Semmi közöm ahhoz, hogy te hogy csinálod és hogyan osztod be a pénzedet. Abszolút igazság. Nem is szólok bele, mint ahogy te sem szólsz bele abba, hogy én hogyan élem a pénzügyeim, én hogyan osztom azt be, hogyan teszek félre, hogyan adakozom és a többi. Ez az én dolgom, a te dolgod meg a te dolgod.

De ahogy a múlt héten az alázatról és a büszkeségről volt szó, mert egy bibliai dolog, ahogy sokszor van szó a gyógyulásról, mert egy bibliai dolog, ahogy sokszor van szó a Szent Szellem keresztségről, vagy a Szellemben való járásról, mert egy bibliai dolog, úgy tudnod kell, hogy a Bibliában van legalább kétezer olyan igevers, ami pénzzel foglalkozik. Mind az Ó-, mind az Újszövetségben. És bár én ezt nem néztem meg statisztikailag, de amennyire ismerem az Evangéliumokat, valóban, Jézus példabeszédeinek legalább negyven százalékában valamilyen értelemben, ha nem is elsődleges értelemben, de foglalkozik a pénzkezeléssel. Tehát van Isten szíve szerint egy megfelelő gondolkodás, megfelelő hozzáállás és nem tudom, hogy te akard-e ezt látni és tudni? Akard-e azt, hogy az életed anyagilag úgy alakuljon és úgy fejlődjön, ahogy azt Isten szeretné, vagy akarja. Mert ha nem, akkor bezáródik a szíved és nem tudnak eljutni hozzád ezek az igazságok. Hidd el, nem arról van szó, hogy én a mai napon arra akarlak téged bátorítani, hogy minél több adományt adj a gyülekezetnek. Nem is nagyon lesz szó az adakozásról, bár érintenünk kell, mert muszáj lesz érinteni, nem tudjuk kikerülni, de a gyakorlati tanácsadásban meg fogsz döbbsenni, hogy milyen dolgokat fogsz hallani ma. Tehát olyan szellemi alapelvekről beszélünk,

amelyekről sokkal többet kellett volna eddig beszélni. Olyan bibliai tanácsokat fogsz hallani, amit lehet, ahogy így még senkitől nem hallottál. Muszáj beszélni erről egy pár mondatot, addig nem tudok rátérni másra, mert szeretném ezt nagyon jól megalapozni.

Például, amikor a tavalyi évben a tanítássorozatot végighallgattatok, vagy, ha esetleg ezután felkeltette a téma az érdeklődésedet és visszahallgattod, ha még nem hallgattad, akkor egy-két olyan téves és vallásos tant romboltunk le, amelyek megakadályozzák az embert, a hívőt abban, hogy gyarapodjon. Az egyik ilyen volt például az, hogy a pénz egy gonosz dolog. A másik ilyen nagyon-nagyon téves elképzelés és bibliai igeverssre alapozott téves elképzelés, hogy nem lehet és nem szabad vagyont felhalmozni. Abszolút Ige és Biblia ellenesnek tartom ezt. Majd fogom az Igét is olvasni ma, ami alapján erre hivatkoznak sokan és szeretném kiigazítani az elképzeléseket ezzel kapcsolatban. Szeretném, ha emlékeznének arra, ami tavaly is elhangzott, hogy a szegénység a Bibliában, bárhol olvasod az elejétől a végéig, mindenhol negatív előjellel van. Sehol nem olvasod a Bibliában azt, hogy a szegénység egy áldás lenne. Sőt, az Ószövetség szó szerint átoknak nevezi a szegénységet. A gazdagság az ószövetségi áldás felsorolásban – akár az 5Mózes 28-ban – pedig áldásként szerepel. Tehát a gazdagság, mint áldás szerepel.

Nemcsak a Bibliában, hanem a való életben is látjuk, hogy a pénz birtoklása ugyanakkor nem egyenlő azzal, hogy boldog az ember. Tehát nincs összefüggésben a pénz bősége azzal, hogyha gazdag vagyok, akkor boldog is vagyok, mert a pénz nem ad önértékelést. A pénz nem ad feltétlen elégedettséget. A pénz nem ad neked feltétlen kiegyensúlyozott életet. A pénz önmagában nem képes arra, hogy az életed minden területén megtartsd. A pénz egy olyan eszköz, ami se nem jó, se nem rossz. A pénz attól válik jóvá, vagy rosszá, hogy miként jutsz hozzá, miként szerezted meg és, hogy hova és mire költöd. A húszezer forint a zsebedben, ha tisztességesen megdolgoztál érte és veszel belőle banánt, meg kifizeted az áramszámlát, az egy áldott dolog. Ugyanez a húszezer forint, ha valakitől elloptad, vagy valakitől kicsaltad, vagy éppen az utcán a testeddel kerested meg, így jutottál hozzá, az egy erkölcstelen életvitelből fakadó, negatív előjelű dolog, de nem a pénz hibája.

A pénz tehát önmagában se nem rossz, se nem jó, hanem egy eszköz, ami viszont, ha van, sőt, hogyha bőségben van, akkor ad hatalmat. A pénz hatalom és ez egy bibliai kijelentés, egy bibliai kifejezés. Tudom, hogy ez a világban is jelen van. Ez a kifejezés szállóigévé vált, hogy „a pénz hatalom”. A világban ezt általában nagyon negatív előjellel használják, mert a gazdag emberek sokszor visszaélnek ezzel a hatalommal és becsapják azokat, akiknek kevés pénzük van. Van sok bibliai igever, ami ezt mutatja és ezt látjuk is, ugyanakkor Krisztus Testében a pénz szintén hatalom, mert felhatalmaz téged arra, hogy jó dolgokat tegyél vele. Felhatalmaz arra, hogy megáldj másokat! Felhatalmaz téged arra, hogy valakit befizess a biblia táborba! Ilyen hatalommal ruház fel téged. Felruház téged arra, hogy az Evangélium munkáját támogasd! Felruház téged arra, hogy karitatív szervezeteket támogass! Ezen kívül felhatalmaz téged arra, hogy a családod, a gyermeked jólétben éljen! Ha nincs pénzed, akkor nincs meg a hatalmad erre, mert nincs meg az eszközhasználathoz a feltétel.

Úgyhogy szeretném, ha a leginkább alapszabályt meglátnánk a fontossági sorrendben, amikor a pénzügyekről beszélünk és nagyon sok jó igesor van a Bibliában ezzel kapcsolatban. Választottam egyet a sok közül, ez pedig a Példabeszédek 8. fejezetében a 9-es versztől kezdődik, egészen a 20-asig fel fogom olvasni. Itt van egy fontossági sorrend, ami Isten királyságában a fontossági sorrendet mutatja be nagyon jól, amit nem ember határozott meg, hanem Isten. Isten határozta meg, hogy az Ő szíve szerint ezek a prioritások, ezek az első-, másod-, és harmadsorban való dolgok. Olvasom az egész igesort, ugyan külön ki lehetne emelni belőle Igéket, de szeretném, ha az egészet látnád, mert nagyon szemléletesen elmondja nekünk azt, hogy Isten mit gondol erről:

Példabeszédek 8,9–21.

9. Mind egyenesek az értelmesnek, és igazak azoknak, akik megnyerték a tudást.

10. Vegyétek az én tanításomat, és nem a pénzt; és a tudást inkább, mint a választott aranyat.

11. Mert jobb a bölcsesség a drágagyöngyöknél; és semmi gyönyörűségek ehhez egyenlők nem lehetnek.

12. Én, bölcsesség, lakozom az eszességben, és a megfontolás tudományát megnyerem.

13. Az Úrnak félelme a gonosznak gyűlölése; a kevélységet, és felfuvalkodást, és a gonosz utat és az álnok száját gyűlölöm.

14. Enyém a tanács és a valóság, én vagyok az eszesség, enyém az erő.

15. Énáltalam uralkodnak a királyok, és az uralkodók végeznek igazságot.

16. Énáltalam viselnek a fejedelmek fejedelemséget, és a nemesek, a földnek minden bírái.

17. Én az engem szeretőket szeretem, és akik engem szorgalmasan keresnek, megtalálnak.

18. Gazdagság és tisztesség van nálam, maradandó vagyon és igazság.

19. Jobb az én gyümölcsöm a tiszta aranynál és színaranynál, és az én hasznom a válogatott ezüsthöz.

20. Az igazságnak útján járok, és az igazság ösvényének közepén.

21. Hogy az engem szeretőknek valami valóságot adjak örökségül, és erszényeiket megtöltsem.

Halleluja! Ez Isten Igéje. Nem tudom, hogy feltűnt-e itt az, hogy van egy fontossági sorrend és van itt egy erkölcsiség is, ami, mint sorrend szerepel? Nem tudom, hogy feltűnt-e az, hogy nem mondja itt a Biblia, hogy az arany, az ezüst, a vagyon és a teli erszény rossz lenne, hanem azt mondja, hogy ezeknél van valami jobb. Sok embernél ez a sorrend felcserélődött. Sok ember mindent alárendel a pénz szerzésének és a pénz szerelme, a pénz szeretete miatt másod-, harmad-, vagy sokadik sorba kerül az, amiről itt a Biblia beszél, hogy van egy értékbeli, egy erkölcsi értékrendbeli sorrend, amit nekünk szem előtt kell tartanunk. Ha az értékrended jó, akkor a több pénz is ugyanolyan jó lesz, ugyanolyan jól tudsz bánni vele, mint a kevéssel.

Ósi törvények szabályozzák a világ pénzügyi rendszerét és ez alól nem kivétel a pénzkezelés sem. Mióta világ a világ – mondhatni –, az embereknek foglalkozniuk kell azzal, hogy hogyan tartják el a családjukat, a közösségeiket, a jövedelmüket hogyan osztják be. Döntő befolyása van a sorsod alakulására az, hogy hogyan állsz ehhez a kérdéshez. Elmondom még egyszer: az egész sorsodat, az egész életedet akár generációkra meghatározza az, hogy hogyan állsz hozzá a pénzhez. Mennyire érték a számodra, vagy mennyire értéktelen? Mennyire érték az, hogy helyesen állj hozzá, mennyire ragaszkodsz hozzá, illetve mennyire tudod elengedni. A döntéseink és a tudatosságunk meghatározza azt, hogy hova jutunk el anyagilag és ez gyakorlatilag meghatározza a pénzügyi elégedettségünket is, hogy mennyire vagy elégedett a pénzügyeiddel és mennyire vagy boldog. Mondják, hogy a pénz nem boldogít és ez valóban így van, de nem mondja a Biblia azt, hogy a pénz megszerzése, vagy a pénz birtoklása önmagában rossz dolog lenne. Bizony, a pénz, ha tetszik, ha nem, ha akarod, ha nem, ha beismered, ha nem, ad egy bizonyosfajta biztonságérzetet. Ez a biztonságérzet hamis. Ez a biztonságérzet be tud csapni. A pénz csalárdsága, amiről beszél Jézus a magvető példázatában arra utal, hogy a pénzről úgy gondolkodnak emberek, hogyha lenne több, ha nagyobb vagyonnal, vagy több pénzzel rendelkeznék, az megoldaná a problémámat, megoldaná a kiegyensúlyozatlan életemet, megoldaná azokat a fizikai, érzelmi, anyagi fájdalmaimat. De ez a Biblia alapján nem így van és elhangzik a hamis sáfár példázatában egy nagyon-nagyon érdekes kijelentés Jézus szájából a Lukács evangélium 16. fejezetében. Jó lenne az egész történetet átbeszélni, de csak két igeverset szeretnék belőle kiemelni, tehát a Lukács 16,10–11. azt mondja:

Lukács 16,10–11.

10. Aki hű a kevesen, a sokon is hű az; és aki a kevesen hamis, a sokon is hamis az.

11. Ha azért a hamis mammonon hűek nem voltatok, ki bízna reátok az igazi kincset?

Tehát, ha nem vagyunk hűségesek a pénzen, mert a hamis mammon a pénzt jelenti itt, ha nem vagyunk hűségesek a pénzen, akkor Isten miért bízna ránk igazi, szellemi, valódi, az Ő királyságában értéket képviselő kincseket? Elmondom még egyszer, hátha megértjük. Ha a pénzt nem tudjuk helyesen kezelni, akkor miből gondoljuk azt, hogy a kenetet helyesen tudnánk kezelni? Az Ő jelenlétét, az Ő túláradó áldásait, szellemi, lelki áldásait, a kapcsolatainkat és a többit? Tehát a pénz kezelése egy olyan alapszint a Bibliában a keresztyéneknek, amelyet mindenképpen meg kell ugrani,

mert ha erre nem vagyunk képesek, akkor minden egyéb más dologban problémába ütközünk, vagy problémát fog nekünk okozni.

Jézus itt, ebben a példabeszédében a pénzről, mint a legkisebb dologról beszélt. Összességében mondhatom azt, hogy önbecsapás, ha azt hisszük, hogyha több pénzünk lenne, azt jobban be tudnánk osztani. Azt mondja itt Jézus, hogy ez nem így van. Mert aki jól be tudja osztani a keveset, aki a kevesen hűséges tud lenni, az be fogja tudni majd osztani és bölcsen tud majd foglalkozni azzal, amikor több lesz neki. Hány és hány ember szembesült azzal, amikor pénzhez jutott, akár fizetésemelés, akár egy örökség okán, akár egy adomány okán, akár bármiféle földi szerencse érte őt, vagy éppen a lottón nyert és ugyanúgy folyt ki a sok pénz, a vagyon a kezéből, mint ahogy a kevés pénz kifolyt a kezéből, amikor kevesebbel rendelkezett. Önmagában az, hogy több pénzünk van, nem jelenti azt, hogy azt jobban is fogjuk tudni majd kezelni. Úgyhogy ne keressünk kifogásokat, kezdjük el ott, ahol éppen vagyunk. Ha nem vagyunk jó sáfárai a pénznek, akkor az életünknek sok más területén sem leszünk jó sáfárok és nem fogunk jól boldogulni. Gyakorlatilag itt Jézus azt mondja, az egész példabeszédnek az egyik fontos üzenete ez, hogyha nem tudunk bízni Isten gondviselésében anyagilag, akkor hogyan tudnánk megbízni Istenben a gyógyulásunk, a szabadulásunk, vagy bármilyen más dologgal kapcsolatban az életünkben?

Elmondom még egyszer: ha nem tudsz megbízni Istenben az anyagi dolgaidkal kapcsolatban, akkor nehézségeid, kihívásaid, problémáid lesznek azzal, hogy megbízz Benne a gyógyulásoddal, a szabadulásoddal, a házasságoddal, a gyerekneveléseddel és minden egyébvel kapcsolatban, mert azt mondja Jézus, hogy a legkisebb dolog mindezek közül a pénz és a pénzhez való viszony. Azt tudom mondani, hogy ha valakinek a pénzzel komoly, súlyos gondjai, problémái vannak, nem tudja azt jól kezelni, akkor biztos vagyok benne, hogy az életének sok más területén is vannak problémái. Ez egy törvényszerűség, azaz, ha a pénz próbatételt nem ugorjuk meg, akkor nagy valószínűséggel más próbatételeket sem tudunk megugorni. Tehát alapszükséglet egy keresztény ember számára az, hogy pénzügyileg tiszta legyen, hogy a pénzhez való hozzáállása erkölcsös legyen, pénzügyileg megbízható legyen. Ez a keresztény jellem, keresztény erkölcs minimum szintje. Ez nem az a szint, ahova fel kell nőni. Ez nem az a szint, amit meg kell ugrani, ahova sok évnyi keresztény ismeret és tudás után eljut az ember. Ez a belépő szint. Ez a küszöb, amit átlép az ember a jellemfejlődésben.

Természetesen az ember a pénzhez való hozzáállásban fejlődik, növekszik, változik és az a jó, ha másképpen gondolkozol a pénzről huszonöt évesen, mint ahogy tizenöt évesen gondolkoztál. Negyven évesen meg főleg másképpen gondolkozol és még jobban csinálod. Van ebben fejlődés, de az alapvető tisztaság, az alapvető erkölcsiség az, hogy én becsületes, tisztességes, megbízható vagyok pénzügyileg, ez alapkövetelmény. Ez nem egy extra dolog. Ez olyan kell, hogy legyen az életünkben, mint az autóban a kormánykerék, ez nem egy extra felszerelés, nem egy légzsák, nem egy elektronikus menetstabilizátor az életünkben. Alapdolog, mint ahogy az, hogy amikor bejössz a gyülekezetbe, van egy szék, amire leülhetsz. Ez egy alapfelszerelés. A pénzhez való hozzáállás ugyanígy van. Ha valakiben én személyesen nem bízhatok meg pénzügyileg, mert kiderült, hogy nem megbízható pénzügyileg, elmondom neked, hogy semmilyen más területen nem kap tőlem feltétlen bizalmat.

Ma elhangzik majd több olyan dolog, ami kicsit magánvélemény és azért lesz ez így, mert Pál apostol is megengedte magának, hogy beszéljen egy kicsit a magánvéleményéről, de itt nem az én magánvéleményem a lényeg, Isten Igéje a lényeg és az, hogy hogyan gondolkodom és hogyan kezelem a pénzügyeimet, az az én döntésem.

Te is dönthetsz arról, hogy így állsz hozzá a pénzügyekhez. Ha valakiben féltékenység van más pénzügyi gyarapodása miatt, ha valakiben irigység van más gazdagsága miatt, ha valaki nem adja meg a tartozását, amit kölcsön kért, ha valaki lelketlenül, lekezelő módon bánik a szegényekkel, ha valaki hivatkozik a pénzével, az adományaival, hogy ő mennyit, vagy mit ad, az elárulja az ő szívét. Ezek olyan „jellem tükrök”, amiket az ember akaratlanul is elárul magáról. Az, hogy hogyan viszonyulunk más emberek szükségéhez, hogyan nyílik meg a zsebünk, vagy pénztárcánk a hiányban

lévők felé, vagy éppen az Úr dolgai felé, hogy ezt hogyan tesszük, milyen szívvvel, ez elárulja, hogy éppen abban a helyzetben hol tartunk.

Téves és nem bibliai nézet, hogy nem lehet az embernek megtakarítása. Teljesen téves, nem bibliai elképzelés az, ha valaki abban hisz, hogy tilos és nem szabad vagyont felhalmozni. Teljesen igeellenes és teljesen bibliaellenes ez. Szeretnék ma ezzel szembe menni és szeretném a mai gyakorlati tanácsok közé hangsúlyosan beemelni azt, hogy te hogyan tudsz eljutni pénzügyileg oda, hogy legyen félretett, megtakarított pénzed. A Biblia alapján szeretném ezt vizsgálni. Nem úgy szeretném ezt, ahogy milliónyi, ezernyi, tízezernyi YouTube tanácsadó videó van, amelyek közül nagyon sok egyébként jó. Ilyen pénzügyi tanácsadó oldal, olyan pénzügyi tanácsadó oldal, ráadásul ezek közül nagyon sok ingyenes is és vannak ezekben okosságok és bölcsességek is, amelyeknek túlnyomó része, ha tudják, ha nem, szellemi, bibliai igazságokat alkalmaz úgy, hogy nem is feltétlenül keresztények alkalmazzák ezeket.

Nekem nem az a célom, hogy egy legyek a sok közül, hanem, hogy egy legyek azok közül, akik a Biblia alapján mondják és tanítják azt, hogy hogyan lehet anyagi jólétre eljutni. Az egyik legszebb és legcsodálatosabb kijelentése Jézusnak és az egyik legnagyobb igazság Jézus szájából, mely olyanná vált az elmúlt évszázadokban, amelyre alapozva sok ember egy hamis vallásos tant épített fel magában. Azt mondják itt Jézus aranybetűs, pirosbetűs, örökérvényű szavai:

Máté 6,19-21.

19. Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, hol a rozsda és a moly megemészti, és ahol a tolvajok kiássák és ellopják;

20. Hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a rozsda, sem a moly meg nem emészti, és ahol a tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják.

21. Mert ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is.

Mondjál erre egy áment! Ez igazság, de nem olyan abszolút igazság, amely mindentől független jelentéssel bír. Miért mondom ezt? Jézus szava igazság. De nem olyan igazság ez itt, mint ahogy sok jézusi és bibliai igazság sem úgy igaz, hogy azt kiemelve, egy teológiát ráépítve azt mondjuk el vele, amit első körben mi erről gondolunk, mert a Biblia sok más igazsága ezzel pont ellentétesen határozza meg önmagát.

Például ott van a Bibliában az, mind az Ószövetségben, mind pedig az Újszövetségben, hogy az atyák örökséget hagyjanak és azon munkálkodjanak és azon dolgozzanak, hogy örökséget hagyjanak a gyermekeikre. Sőt, tovább megyek, van a Példabeszédekben egy olyan igevers, amely határozottan azt mondja, hogy jó dolog az, ha az ember örökséget hagy az unokáira. Azaz generációt átívelő módon van egy felhalmozott vagyon, amit tovább tud adni. Amen?

Most akkor a két igevers ellentét? Jézus ellene beszélt annak, amit Ő mondott egyébként az Ószövetség idején? Egyáltalán nem ellentét ez a két dolog. Itt a szív állapotáról van szó és arról, hogy mi miért fontos és egyébként nagyon sok összetevője van ennek, de sajnos ma nincs arra idő, hogy mindent kibontsunk. Nagyon-nagyon sokat lehetne erről tanítani és beszélni. Nagyon sok igazság van erről.

Példabeszédek 13,22.

22. A jó örökséget hagy unokáinak; a bűnös vagyona pedig eltétetik az igaz számára.

Tehát van itt a jónak a vagyonáról szó, meg a bűnös vagyonáról. A vagyon azt jelenti, hogy valami anyagi dolog a rendelkezésedre áll. Az alap igesorunkban, amit felolvastam a Példabeszédek 8-ból, az állt, amit, ha visszalapozunk olvasok még egyszer, hogy:

Példabeszédek 8,18.

18. Gazdagság és tisztesség van nálam, maradandó vagyon és igazság.

Példabeszédek 8,21.

21. Hogy az engem szeretőknek valami valóságost adjak örökségül, és erszéneiket megtöltssem.

Nem mondhatjuk azt, nem lehetséges azt mondani ezek alapján, hogy ez valami lelki, vagy szellemi áldás, mert az erszényben nem lelki áldások vannak. Az erszényben az Ószövetségben arany

és ezüst volt. Isten akarata visszatükröződött szolgálóiban, például Ábrahám gazdagságában, visszatükröződött Dávid gazdagságában, visszatükröződött Dávid fiának, Salamon szolgálatában és a tavalyi évben beszéltünk arról, hogy Jézus sem volt szegény. Hiszen nem képes egy szegény ember szegényeket támogatni, Jézus pedig rendszeresen támogatta a szegényeket. Olyan jó minőségű ruhája volt, hogy a katonák a kereszt lábánál nem akarták széttépni, hanem sorsot vetettek rá.

Már az élete kezdetén egy kisebbfajta vagyonnal rendelkezett, mert hozták neki a keleti bölcsek a mirhát, aranyat, tömjént. Az arany akárhonnán nézzük nem egy lelki áldás, nem egy szellemi áldás, az egy kézzel fogható pénzt és vagyont jelképező szimbólum is és értékálló dolog is. Tehát ne szigeteljünk el igazságokat más igazságoktól és ne gondoljuk azt, hogy mikor Jézus azt mondta, hogy ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, akkor ezzel ellene ment saját magának és sok száz más igeversnek, amely pont az ellenkezőjéről beszél.

Itt van egy fontossági sorrend, amit elmondott a Példabeszédek nyolcas része, hogy mi a fontosabb a gazdagságnál? Ha választani kell a bölcsesség és a pénz között, ha választani kell a bölcsesség, az Istennel való kapcsolat, az Ő ismeretének a tudása és a jólét között, akkor legyen egyértelmű, hogy mit választasz. Legyen egyértelmű mindannyiunk számára, hogy nem dobjuk félre az Istennel való közösséget a pénzért. Nem adjuk el a lelkünket a pénzért. Nem áldozzuk fel az életünket a pénz oltárán, hogy mindent a pénzért tesszünk. A pénz nem rossz dolog, a pénz szerelme viszont minden gonosznak a gyökere, mondja ezt az Újszövetség Igéje. Egyébként az Újszövetségben a második korinthusi levélben írja Pál apostol is, hogy tartoznak az atyák azzal, hogy örökséget hagynak a gyermekeikre. Tehát az egy jó dolog, hogyha az ember tud örökséget hagyni.

Ahhoz viszont, hogy legyen egy örökölhető vagyona az embernek, kell rendelkeznie dolgokkal. Ehhez az élete folyamán megszerzett anyagi javakat valamilyen módon meg kell takarítani, valahogy félre kell tennie, valahogy be kell, hogy ossza. Mindjárt rá fogunk térni, hogy milyen bibliai minták vannak erre.

Mielőtt azonban rátérnék erre, nézzünk szembe önmagunkkal őszintén. Mindenkor könnyű volt az embernek vágyakozni a pénz után és a pénz által nyújtott dolgok után. Isten ezt nagyon jól tudja, hogy a legtöbb ember elsősorban nem a munka örömeért dolgozik, hanem pénzért. A legideálisabb és a legjobb és a legcsodálatosabb dolog az, ha az ember akkor is végezné azt a munkát, ha nem kapna érte semmit, mert annyira szereti, ez lenne az ideális.

Nem ez a kézzelfogható valóság ma közöttünk. Isten tudja azt, hogy a pénz és a birtoklási vágy ott van az emberben. Tudja azt, hogy vannak szükségünk és elrendelt Ő a királyságában egy alapelve, amivel ezt a vágyat, ezt a szükségletet az Ő szíve szerint be tudja tölteni. Ez pedig elég egyértelműen és nyilvánvalóan le van írva a Máté evangéliuma hatodik részének harminchármas versében.

Máté 6,33.

33. Hanem keressétek először Isten országát, és az Ő igazságát; és ezek mind megadatok nektek.

Ez Isten királyságának működési elve. Ha szeretnél több pénzt, az nem baj, ha több pénzre vágysz, ha akarsz több pénz fölött rendelkezni, ez nem feltétlenül gonosz dolog, ha jó szívvvel akarsz több pénzre szert tenni, akkor megvan Istentől a hozzá vezető út. Az első dolog az, hogy levedd a pénzről a figyelmedet és a figyelmedet ráhelyezd Istenre. Keressétek először Isten királyságát és mint egy melléktermék, megadatik nektek. Mint amikor bizonyos gyárakban, ahol előállítanak termékeket, a folyamat közben keletkeznek melléktermékek, hulladék anyagok, amelyeket nem használnak fel és ezeket akár még a dolgozók is hazavihetik. Mint például az én cégemnél foglalkozunk zsálasági anyagokkal, amikben sok a faanyag, a gerenda és amikor az megsérül és levágjuk kisebb méretre, van hulladék gerenda, amit a kollégák bónuszként elvihetnek haza eltüzelni.

A gazdagság ugyanígy egy ráadás arra, hogy te keresed először Isten országát. Nem kell a gazdagság után ácsingózni, vágyakozni, mindenáron meggazdagodni. Mondja is a Példabeszédek egyik része, hogy aki minden áron meg akar gazdagodni, az büntetlen nem marad. Aki mindenáron azon dolgozik, hogy meggazdagodjon, eljuthat ide hitetlenül is lányok futtatásával, drog kereskedelemmel és erkölcstelen dolgokkal, de büntetlen nem marad. Saját magára hoz negatív és

rossz gyümölcsöket és az még csak a kisebbik dolog, hogy az embert lecsukják. Hála Istennek van megtérésre lehetőség. Tehát az Úr létrehozott egy olyan rendszert, amit szeretne, ha mi működtetnénk. Bírátok még? Ez volt a bevezető.

Az első bibliai pénzügyi tanácsom, amire mondhatnám, hogy magánvélemény, de hiszem, hogy az Ige mondja ezt. Az első tanács tehát az, hogy ne költ el minden bevételt, ami hozzád érkezik. Ez a legalapvetőbb, legbölcsebb, legösibb szellemi, bibliai, sok ezeréves isteni tanács. Ne költsd el az összes pénzedet! Sokan addig mennek, addig húzzák, addig költenek, amíg van nekik. Ez nem bölcs dolog, mert így az ember a mának él és ez nélkülöz minden fajta előrelátást. Ez nélkülöz minden fajta olyan isteni felelősségtudatot, amely azt mondja, hogy van holnap.

Ezek az emberek gyakorlatilag kisöpörnek mindent maguk alól, mert úgyis jön a következő fizetés, majd akkor abból fizetik a következő számlákat, stb. Így az ember egyik hónapról a másikra él. Ez igaz a kis jövedelműekre is, a kis nyugdíjasokra, igaz ez a közepes és a nagy jövedelműekre is.

Az, hogy az ember elkölt-e minden pénzt, az nem az ember jövedelmétől függ. Erre mondhatnád, hogy több pénzből könnyebb félretenni. Ez valamilyen mértékben igaz, de valamilyen mértékben pedig egyáltalán nem igaz. Hiszen nem arról van szó, hogy elkezdesz félretenni a pénzedből – mondjuk most már az év felénél járunk, első félév ment a levesbe – a második félévben és akkor év végére milliomos leszel. Nem erről van szó, hanem arról a hazugságról, amely elhitei veled azt, hogy én csak olyan kicsit tudnék félretenni, aminek semmi értelme nincs, így inkább elköltöm magamra.

Ha csak havi öt-, tíz-, vagy húszezer forintot tudsz félretenni, testvérem gondolj bele, nem matematikai Nobel-díj kell ahhoz, hogy az ember kiszámolja, hogy havi tízezer forint félretéve év végén már százhuszezer forint. Két év alatt majdnem negyedmillió forint. Félre tudsz tenni ötezer forintot havonta? Félre tudnál tenni tízezer forintot havonta? Félre! Meg tudnád oldani, csak amiért nem tetted meg, lehet, hogy azért van, mert nem úgy gondolkozol, hogy én ezt így akarom csinálni. Nem gondolkozol úgy, hogy ezt úgy is lehetne csinálni, hogy félreteszem és nem költöm el mindet. Félreteszem és gondolkodom ezzel arra, hogy jöhet a jövőben olyan kiadás, ami előre nem látható. Tudod miért hívják ezt előre nem látható kiadásnak? Mert nem látod előre, ezért.

Nem látod, nem gondold, nem tudod, hogy mi az, ami kiadásként fel fog merülni. Nem rossz megvallás, nem hitetlenség az, hogy az ember úgy gondolkodik, hogy bármi közbejöhet, amire nekem kiadásom lehet a következő egy évben, öt évben, tíz évben. El ne hidd ezt a buta, keresztény maszlagot, ami azt mondja, hogy ránk semmi nincs hatással a világban, nekem nincsen szükségem megtakarításra, mert az Úr úgyis gondoskodik majd rólam.

Igen, az Úr gondoskodik rólad és gondoskodott már rólad az elmúlt időszakban: adott neked Igét, adott neked igazságot és ezzel adott neked bölcsességet, amiben felhívja a figyelmedet arra, hogy ne költsd el minden pénzedet, hanem tegyél félre.

Nagyon sok mindent, amit ma tanítok és prédikálok, én nem így csináltam, de alapvetően, mióta hívő vagyok, gyakorlatilag attól a naptól kezdve, ez a napokban már harminc éve lesz, és mióta összeházasodtam a feleségemmel, ami pár nap múlva húsz éve lesz, így éljük az életünket. Ami bevételem volt mindig is, ha kevés volt, ha több, vagy akármennyi, mindig úgy gondolkoztam, anélkül, hogy erről igazán mély bibliai tanítást kaptam volna, hogy annak levettem tíz, vagy húsz százalékát. Arra a húsz százalékra nem gondoltam, mert úgy állt be az agyam, az elmém, a gondolkozásmódom arra a nyolcvan százalékra, hogy nekem az a száz százalék és nekem abból kell gazdálkodni. Úgy gondolkodtam, hogy nekem ebből kell mindent megoldani. Ha nem tudom megoldani, akkor kevesebbet eszem, kevesebbet tankolok, nem megyek nyaralni, vagy bármi, akkor meghúszom jobban a nadrágszíjat, de legyen mindig valami, ami le van választva a százból.

Alapvetés volt az életemben a tizedfizetés. Úgy kell tekinteni arra a tíz, vagy húsz, vagy akárhány százalékra, hogy azt nem érinthetem. A tized az Úrnak az én részemről egy olyan szentség, mint amilyen szentség kellett volna legyen Ádámnak a tiltott gyümölcs a kertben, hogy nem érinthetem! Nem az enyém! Nem foglalkozom vele, nem gondolkodom vele, nem veszem számításba, figyelmen kívül hagyom.

Ha kerestem százezer forintot, kilencvenezerből kell megoldjam. Az a tízezer az Úré. Ez, mivel, hogy a szívemből jött, nem egy külső nyomás volt, nem egy külső tanítás, nem egy manipulációból, hanem egy kijelentésből jött, ezért az Úr ezt meg tudta áldani. Élvezem ennek az áldásait a mai napig és azóta is így van, hogy a teljes bevételnek nem a száz százalékát veszem magamnak, hogy arra költöm, amire akarom, hanem mindig van egy rész az Úrnak elkülönítve és mindig van egy rész és mindig is volt, ez a maradék tíz, húsz, harminc, ötven, akárhány százalék pedig, vagy félre volt téve, vagy pedig visszaforgatva, vagy befektetve valamibe. Ezért lehetek ott anyagilag, ahol most vagyok, de ehhez nem kell nagy vagyon. Ehhez az kell, hogy amivel rendelkezelsz most, azzal a kis nyugdíjjal, kis vagy, közepes, vagy nagy fizetéssel és egy más gondolkozásmóddal elkezd alkalmazni az előbb említetteket, hogy el tudjon kezdeni ez fejlődni és növekedni és nagyobb legyen.

Annyi ember van, aki adósságot adósságra halmoz, nem tud kijönni a szükségletekből, mert mindent megvesz magának kivagyiságból. Minek neked háromezer forintos iPhone? Minek neked havonta-kéthavonta hatvanezer forintos cipő? Testvéreim, nincs a Bibliában megírva és leírva az, hogy ne legyenek jó dolgaid! Az viszont nem bölcs dolog, amikor idő előtt jutsz hozzá azokhoz a kényelmi vágyaidhoz, amelyek nem szükségletek, mert különbség van a szükségletek és a vágyak között. Én is vágyakozom arra, hogy fölvasároljam az egész utcát, de ez nem szükségletem. Mindenki magára vonatkoztatva gondolja végig, hogy szükségleted neked az, hogy olyan táblagéped legyen, ami félmillió forintos? Lehet, hogy öt, tíz, tizenöt évvel előtted járó, érettebb, anyagilag már megalapozott ember ezt megengedheti magának. De sokszor az ember saját kivagyiságából meg a másoknak való mutogatásból, hogy többnek láttassam magamat a másik szemében, nem bölcs módon, ezért azt a pénzt, amit a jövőmben fektethetnék, amit félretehetnék, amit kamatoztathatnék, amit megforgathatnék, elköltöm és így megajándékozom magamat olyan dolgokkal, amelyekkel öt, vagy tíz év múlva kellene megajándékoznom magam, mert akkor már szinte a feleslegből meg tudom venni. De most ez a pénz az, amit meg kellene takarítanom.

El tud telni így öt, tíz év és akár egy élet is, hogy az emberek így gondolkoznak. Ott vannak ötven, hatvan, hetven, nyolcvan évesen és nincs semmi, amit fel tudnának mutatni. Nem arról szól a dolog, hogy nekünk mindenképpen vagyonokat kellene felmutatnunk, mert senkinek semmi köze hozzá, hogy neked mid van. Jó, ha ezt a határvonalat te tudod saját magadban és senkit nem engedsz be a kerítéseden belülre ilyen értelemben. Nekem semmi közöm ahhoz, hogy te mivel rendelkezelsz és senki másnak sincs, de ahhoz, hogy Isten Igéjének a teljes spektrumát tárgyaljuk és tanítsuk és, hogy fejlődjünk, növekedjünk közösségileg is, szükség van arra, hogy egyenként is növekedjünk a pénzügyi fegyelemben és az intelligenciánk a pénz kezelésében ne a béka feneké alatt legyen, hanem egy tudatos dolog legyen bibliai Igékre alapozva.

Ennek az első és legalapvetőbb feltétele, hogy keresem Őt legelőször és járulékos dologként, melléktermékként megjelenik az, hogy lesznek jó lehetőségeim, amibe belemépek Isten bölcsességével, lesz új munkahelyem, mivelhogy bölcs vagyok, képzem magam, fejlesztem magam, könyveket veszek, YouTube videókat hallgatok, kijegyzetek egy ilyen tanítást, visszahallgatom háromszor, hogy megértem. Levetem azt a nagyon nagy büszkeségemet és megalázom magam Isten előtt.

Ezek kellene ahhoz, hogy az ember egyről a kettőre tudjon jutni, mert különben eltelik egy élet úgy, hogy keresi azt, hogy hova folyt el a pénz az életben. Nem igaz az, hogy nem tud az ember félretenni. Itt nem a mennyiségről van szó és arról, hogy mekkora nagy összeget kellene félre tenni, hanem arról, hogy elkezdesz működtetni egy szellemi alapelvet. Ha ötszáz forintot havonta félretettél volna az elmúlt öt évben – ötszáz forintot mindenki félre tud tenni –, szorozd ki számológéppel, valaki szorozza ki neked, hogy mennyi ötszáz forint öt év alatt. Ötször tizenkétszer ötszáz, szorozd ki, harmincezer forint. Jó lenne, ha lenne harmincezer forint a zsebedben? Ezer forinttal ez már hatvanezer, jól mondom? Félre tudtál volna tenni havonta ezer forintot? Félre tudtál volna tenni. Miért nem tetted? Mert nem így gondolkoztál. Félre tudtál volna tenni tízezer forintot? Félre.

Hadd mondjam el, ha félretettél volna tízezer, vagy húszezer forintot havonta az elmúlt öt évben, most százazrek lennének rendelkezésedre így a kezeden. Sőt, nem csak az a pénzösszeg lenne a

kezedben, mert ha beteszed a bankba akár egy ötszázalékos kamatra – mondjuk most nagyon alacsonyak a kamatok – vagy befekteted bármiféle értékpapírba, vagy banki dologba, ami egy a millió közül, ahova be lehet fektetni, még több pénzed lenne, mert kamatozik és hatványozódik és ez az, amire a Biblia felszólít minket a talentumos példázatban, hogy ne ássuk el! A legrosszabb, ha van pénzed és úgy takarítod meg, hogy berakod a dunsztos üvegbe, vagy a párnába belevarrod, vagy berakod egy zacskóba és a lisztesdobozba dugod el. A legrosszabb dolog, mert az értékét veszti. Holnap, holnapután, egy év múlva az már kevesebbet ér, főleg amilyen infláció volt az elmúlt egy-két évben. Ez a pénzügyi tudatosság teljesen bibliai dolog. A legideálisabb az lenne, ha erről otthon a családokban hallanának a gyerekek és milyen jó lett volna, ha te hallasz erről. Téged tanítottak erről, hogy tegyél félre havonta ezer forintot vagy ötezer forintot? Hogy takarékoskodjál?

Tehát ez az „élj a mának” kategóriájú szemléletmód sokszor keresztényekben is ott van, aztán utána meg kárhoztatják magukat, meg vádolják magukat, hogy jaj, nekem miért nem működik? Úgy szeretném! Megtehetted volna, de nem kell keseregni a tegnapon, nem tudsz rajta változtatni. Ma hozhatsz egy döntést, hogy mától másképpen lesz. A következő havi fizetésemet máshogy kezelem már és, ha kevés is, ha kicsi is, de most már elkezdek félretenni. Mert nem arról szól a keresztény élet pénzügyi fejlődése, hogy adakozok, imádkozok, aztán várom a sült galambot. Istenem, áldjál már meg! Kell valami csoda, hogy kijöjjenek abból az adóssághalomból, amiben benne élek már évek óta. Az ember tolja maga előtt, tolja maga előtt, ezzel a sárga föld alá kerül az önbizalma, az önértékelése, az önbecsülése és szorong és kesereg, hogy miért nem megy. Kell valami változás a toronyban, kell valami változás a hozzáállásban. Kell egy változás abban, hogy igen, Isten Igéje ezt mondja, ezt tanítja, én is képes vagyok rá.

Csak tudod, az a probléma ezzel, hogy sokan ezt úgy kezdik el és úgy gyakorolják, mint a január elsejei fogadalmat, vagy, mint hogy holnaptól elkezdek majd fogyókúrázni. Hogy elkezdem, kevesebbet eszem, de igazából az életmód nem változik meg. Ugyanúgy megy minden és mivelhogy ez egy fájdalmas dolog kevesebbet enni, fájdalmas dolog többet mozogni, sportolni, fájdalmas dolog kevesebbet költeni, ezért abbahagyják. De ha te úgy állsz hozzá, hogy márpedig megfegyelmézem magam, a testemet alávétésben tartom, a kívánságaimat megfegyelmézem és nem jutalmazom magam olyan dolgokkal, amik ilyen látványdolgok, akkor lesz jó eredménye. Hány ember azért vesz autót, hogy a szomszédnak mutassa, hogy neki milyen autója van! Nem a szomszédnak veszünk autót. Hány ember vesz olyan márkás ruhát, hogy tudja mutatni, hogy neki milyen ruhája van. Nem a másikért öltözködünk. Ne ez legyen a motiváció. Egyébként mondom, nincs semmi baj a jó autóval, meg a szép és márkás minőségi ruhával. Semmi gond vele. Miért teszi az ember?

Elmondtam a második pontot összekötve az elsővel, hogy meg kell tanulnunk, hogy a rendelt időben vegyük meg azt, amit szeretnénk. Az idő előtti autó, vagy lakás akár, vagy egy csúcstelefon, a jövőbeli gyarapodásunk és a jövőbe fektetett gazdagságunktól lophat meg. Sokszor van az, hogy azonnal szeretnénk dolgokat és a tévéreklámok és a világ kortárs hatása efelé lök minket, hogy én megérdemlem. Nekem kell ez! Most! Most vedd meg! Majd kifizeted részletekben egy év múlva tizenkét havi áruhitelben. Most megveszed és majd kifizeted két év alatt és ez a „könnyen jött hozzád” és ez az „áldás ez igazából a te számodra”, mert havonta csak keveset kell fizetned érte. És ilyenből van kettő, három, négy, öt és megveszed magadnak. Nem mondom, hogy mindegyik az a pokolból származó rossz dolog ezek közül. Nem ezt mondom, de azt nem veszed figyelembe, hogy a százezres tévét százhatvanezer forintért veszed meg egy év alatt. Hogy az akármilyen szórakoztató elektronikát, vagy éppen a legújabb Samsung, vagy Iphone telefont másfél, vagy kétszeres áron fizeted ki annak, aki hitelez neked.

Tudom, hogy van úgy, hogy szükség van dolgokra, van úgy, hogy szükség van bizonyos kézzelfogható tárgyakra és az ember bizonyos értelemben rákényszerül, hogy hitelt vegyen föl, de meg kell vizsgálnunk őszintén, hogy mi az, amire igazán szükségünk van. Az a cipő, az a ruha, az az autó, az az albérlet, bármi tényleg szükséglet, vagy pedig a vágyad, amit odaadsz magadnak? És odaadhatod magadnak, csak akkor a jövőbe fektetett megtakarításod elmegy a vágyaidra. Félre kell tenni az embernek az előre nem látható kiadásokra, mert biztos, hogy lesznek olyan kiadások pár év múlva,

amire nem számítasz. Fiataloknak is, középkorúaknak is, időseknek is és ez nem a hitetlenség szava. Ez nem annak a szava, hogy ne lenne bizodalunk az Úrban. Mindenki képes a félretevésre.

József történetét nagyon szeretem az Ószövetségben. Az 1Mózes 37-től kezdődően az 1Mózes legvégéig az ő történetét olvassuk, amiből szeretnék most kiemelni egy kisebb részt, ami egy bibliai szellemi alapelvet mutat a számunkra. Ószövetségi példa, de nem mondja az Ige azt, hogy ne csinálhatnánk ezt mi is így a mai napon, vagy akár még jobban.

Az ő történetét mindenki ismeri, pár mondatban hadd vezessem fel. Ő volt a legkisebb, apu kedvence, a testvérei előtt nem volt igazán nagy tisztelete. Álmokat kapott, amikben látta, hogy meghajolnak előtte a testvérei és a szülei. Lényeg, hogy a testvérei eladták, miután majdnem megölték, aztán Potifár házába került, majd börtönbe került. Ott találkozott a börtönben két egyiptomi nagyhatalmú emberrel, akiknek megfejtette az álmát, akik később elfeledkeztek róla és a történetben odajutunk, hogy a fáraó, az akkori világbirodalom vezetője is álmokat lát. Ez az álom szólt a hét bő esztendőről és a hét szűk esztendőről. Mindenkinek megvan a történet, ugye? Ott kapcsolódunk be a történetbe, hogy eszébe jut a fő pohárnoknak, hogy volt egy zsidó fiú a börtönben, aki megfejtette az álmát. Hívták a fáraó elé Józsefet. Ez az 1Mózes 41-ben van, ahol is Isten bölcsessége által József megfejté az álmát, hogy azok a bizonyos kalászkok, amik elnyelik a többi kalászt, meg azok a tehenek, amik elnyelik a többi tehenet, mit jelentenek. Kétszer történt ez meg, mondja az Ige, ez egy elrendelt dolog. Ez mindenképpen így lesz. És utána ad egy tanácsot a fáraónak József és itt kapcsolódunk be. 1Mózes 41, 32-es versétől:

1Mózes 41,32–36.

32. Hogy pedig a fáraó álma kettős, kétszeres volt, onnan van, mert Istennél elvégzett dolog ez, és siet az Isten azt véghezvinni.

33. Most azért szemeljen ki a fáraó egy értelmes és bölcs férfit, és tegye Egyiptom földjén gondviselővé.

34. Cselekedje ezt a fáraó és rendeljen tisztartókat az országnak, és szedjen ötödöt Egyiptom földjén a hét bő esztendőben.

35. És takarítsák be a következő jó esztendők minden termését, és gyűjtsenek gabonát a fáraó keze alá, élelmül a városokban, és tartsák meg,

36. És legyen az élelem tartalékban az ország számára az éhség hét esztendéjére, amelyek elkövetkeznek Egyiptom földjére, hogy el ne vesszen e föld az éhség miatt.

Halleluja! Mindenki hallotta, mindenki olvasta már ezt, ugye? Mit mondott József? Ó, Egyiptom népe, boruljatok le az örökkévaló Adonáj előtt és imádkozzatok, hogy vonja vissza ezt az elrendelt dolgot! Ó, imádkozzatok és könyörögjétek, nehogy ez megtörténjen velünk! Nem ezt mondja. Hanem azt mondja Isten szelleme és bölcsessége által, hogy a következő évek bevétele, a következő évek búzatermésének a húsz százalékát – egyötöd rész húsz százalékot jelent – tegyétek félre. Tedd félre a húsz százalékot azért, hogy a következő években minden rendben és jól működjön!

Itt egy olyan dolog van, ami sokak figyelmét elkerüli, mert van egy téves, hamis elképzelés a keresztény világban azzal kapcsolatban, amely azt mondja, hogy mivelhogy hívő vagyok és szeretem az Urat, ezért semmi rossz dolog, körülmény nem jöhet az életembe. Mindentől védve vagyok. Semmilyen rossz dolog nem jöhet velem szembe. Minden bajból kiment az Úr, igazából nekem nem kell felkészülni semmilyen rossz dologra. De ez nem így van, mert itt József arra hivatott, hogy egy előzetes válságra felkészítse gyakorlatilag az egész világot akkor.

Nekünk kell-e készülni arra, hogy lesznek körülmények a következő időszakban és lesznek nehezebb időszakok? Jogosan fölmerül a kérdés. Ó, nem! Hívő vagyok, az Úr megment engem mindentől! Mondják, hogy nem, nem, nem, ez hitetlenség lenne! Én a jó dolgokat várom. A jó dolgokban reménykedem! És abszolút így van ez, hogy hívő emberként nem félünk a holnaptól. Hívő emberként nem aggódhatunk a holnap bizonytalansága miatt. Hívő emberként nem lehetek gyomorgörcsös és idegbajos amiatt, hogy micsoda félelmekkel kell nekem szembesülnöm a következő években. Nem félhetünk a holnaptól, nem retteghetünk a jövőtől és nem a félelem határozza meg a döntéseinket, hanem a hit.

A hit azonban nem ostoba. A hit felkészült és együtt munkálkodik a bölcsességgel és a bölcsesség mindig előretekint. A bölcsesség megfogalmazása az, hogy azt az információt, azt az ismeretet, ami rendelkezésemre áll, jól használom fel a gyakorlatban. Ez a bölcsesség. A bölcs ember viszont, ahogy a Példabeszédekben sok helyen olvassuk ezt, előre tekint, előre néz, azaz a bölcsesség nem költi el az összes pénzt. A bölcs ember tudja, hogy a világ hullámmozgó és bár mi nem e világból valók vagyunk, de e világban élünk és tudja, hogy a gazdasági élet a világban egyszer fent van, egyszer lent van, egyszer jó időszakok, egyszer rossz időszakok vannak, egyszer jó periódusok, egyszer pedig rosszabbak és ezek váltakoznak és a bölcs ezért megtakarít. Nem félelemből takarít meg, nem azért, mert retteg a holnaptól, nem azért, mert készül a hétéves megpróbáltatásra és gyűjti a konzerveket, hogy jaj, mi lesz velünk akkor!

A hit nem ostoba, a hit bölcs és azt mondja, hogy van a tárházamban valami, amihez nyúlhatok, ha valami rossz üti fel a fejét, úgyhogy nem abban bízom, ami a tárházamban van, hanem az Úrban. Nem abban a vagyonban bízom, nem abban van a hitem, hogy én mennyit takarítottam meg. Nem abban van a teljes bizodalom, hogy én mennyit tettem már félre és, hogy ez engem minden kereszttőlvisz, hanem abban van a bizodalom, hogy még ha semmivé lesz egyik napról a másikra is, mert csődbe megy a bank, csődbe megy az állam, csődbe megy a világ és bombák potyognak az égből, akkor is az én Istenem megtart engem, mert a Felségesnek rejteke alatt lakozom. Az Ő árnyékában van a nyugodalom és bizodalom és pajzs és páncél az Ő hűsége, ami körbevesz engem, de ez nem jelenti azt, hogy ostobának kell lennem és el kell szórnom a pénzemet úgy, hogy ne legyek képes arra, hogy amikor esetleg valami nehézség beüt, ne én legyek az, aki segítséget nyújt azoknak, akik nem voltak ilyen bölcssek. Én az az ember akarok lenni, ha beüt valami krach, aki segítséget tud adni azoknak, akik nem voltak olyan bölcssek, mint én.

Nem tudom, te milyen ember szeretnél lenni? Aki rászorul más segítségére, vagy az az ember, aki segítséget tud és képes és akar adni másoknak? Jobb abban az állapotban lenni, hogy van megtakarításod, mint abban a hamis hitben ringatni magad, hogy az Úr napról napra gondoskodik rólam. Dávid mondta ezt, hogy az Úr napról napra gondoskodik rólam? Így van, ez egy igazság, de nem olyan igazság, ami azt jelenti, hogy minden más igazságot felülírva el kell feledkezni arról, hogy a pénzünket helyesen kell beosztani, hogy a pénzünket helyesen kell kezelni. Tehát nem kell félnünk a holnaptól, egyszerűen bölcsnek kell lennünk. A bölcs embernek nem kell félnie a holnaptól, mert van elrejtett magja a földben. Van elvetett magja a földben. Van elvetett magja Isten királyságában hit által. A bölcs ember spórol, de nem smucig. A bölcs ember takarékos, de nem szűkmarkú. A bölcs ember beosztja a pénzét, de nem zsugori és nem sóher. Értitek a különbséget és a lényegét ennek az egésznek? A bölcs ember az bölcs, takarékos, spórol, ugyanakkor mégis bőkezű. Hogy lehet a kettőt együtt csinálni? Lehet a kettőt jól csinálni, hogy az ember takarékos, mégis bőkezűen ad. Van, aki bőven adakozik, mégis gyarapodik, mondja a Példabeszédek és van, aki megtartóztatja a járandóságot, tehát gyűjt magának, mégis szűkölködik.

A legfontosabb az ember szíve. Az előre gondolkodás képessége a Szent Szellem által van. Tudnod kell azt most, ha készülsz az anyagi jólétre és gyarapodásra, hogy hogyan fogod beosztani akkor a pénzedet, mikor kétszer ennyi lesz. Gondolkozhatsz ezen. Tudod, hogy fogod beosztani a kétszer ennyi pénzedet? Ahogy beosztod most, ami most van, úgy fogod beosztani azt is. Nem fog megváltozni a pénzhez való hozzáállásod akkor, ha több pénzed lesz. Ugyanúgy fogod jól kezelni, ha most jól kezeled és ugyanúgy fogod elszórni, mint ahogy most elszórod. Ugyanúgy fogsz takarékoskodni a többitől, mint ahogy most a kevésből takarékoskods.

Tudnod kell azt is, hogy van különbség – és ezt ismétlem még egyszer – a szükségek között és a között, hogy mire vágyakozunk, mert nem hihetünk abban, egyszerűen nem biztos a hitünk alapja akkor, ha abban hiszünk, hogy Istennek kötelessége a vágyainkat kielégíteni. Nem mondta ezt a Biblia sehol sem, hogy ha bármilyen vágyunk, álmunk, tervünk megszületik bennünk, azt Ő alig várja már, hogy odaadja nekünk. Nagyon rossz gyermeknevelési stratégia az, amikor a gyermek megkíván valamit, vágyakozik rá és azonnal odaadjuk neki. Nem jó dolog ez. Elsődlegesen Isten tudja azt, hogy mire van szükséged és Ő arról gondoskodik, amire szükséged van és sokszor azt is adja neked, amire

szükséged van. Sokszor szeretnél simogatást, puszilgatást, de mégis mit kapunk az Igéből? Fegyelmezést, mert arra van szükségünk. Filippi 4,19. Sokat használt és sokat idézett és sokszor félreértelmezett Ige, mely azt mondja, mindenki ismeri, és mindenki nagyon szereti is, ugye?

Filippi 4,19

19. Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségteket az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban.

Halleluja! Igen, ez rám vonatkozik, ez vagyok én. Miről szól itt? Minden vágyadat betölti? Nem, minden szükségedet. Mire van szükséged? Őszintén kell az embernek szembenézni magával. Lehetnek olyan dolgaid, amire nincsen szükséged? Lehetnek, miután a szükségeid be vannak töltve, nem pedig fordítva. Ezért van az, hogy sok hívő ember attól kezdve, hogy hívővé válik, gyakorlatilag az életét anyagi káoszban éli le. Folyton problémákban van, folyton abban tud csak gondolkodni, hogyan, miként kérjen kölcsön és néznek akár erre az Igére teljes kilátástalanságban, teljes hitetlenségben, miközben ez az igevers azoknak szól, azoknak mondja Pál, akik jól osztották be a pénzüket. Akik úgy osztották be a pénzüket, hogy képesek voltak még a szegénységük ellenére is folyamatosan, rendszeresen Isten munkáját támogatni anyagilag, azoknak mondja itt Pál apostol, hogy minden szükségteket betölti az Úr. Nem minden kereszténynek! Ezt nem olvassuk így. A korinthusi gyülekezetnek írt részben tudod mit olvasunk? Aki szűken vet, szűken arat, aki bőven vet, bőven arat. Aztán olvassuk a Márk evangéliumban a magvetés példázata után azt, hogy amilyen mértékkel mértek, olyan mértékkel mérnek nektek is.

De van nagyon sok jó bibliai igazság és szomorú az, hogy nagyon sok gyülekezetben, amikor pénzről beszélnek, akkor az adakozás köré csoportosítják az ezzel kapcsolatos minden témát és erre hegyezik ki, hogy az emberek minél többet adjanak, miközben nem kell az embereket nyomni, presszionálni, pumpálni, hogy minél többet adjanak. Hiszek abban, hogy ha egy ember szorosan együtt jár az Úrral, ha szorosan jó mély hitéletet él a Szellem vezetésében, együtt lélegzik az Úrral, automatikusan, melléktermékként ott lesz az életében, hogy bőséges adakozó lesz. Nem kell az embereket állandóan nyomni, hogy adjatok, adjatok, adjatok! Igaz az, hogy mindenkinek meg kell vizsgálni a saját adakozását? Mindenki megnézheti, hogy most úgy adakozok, mint ahogy a tojásrántottát megsózom, vagy pedig, hogy belemarkolok két kézzel és úgy szórom. Nem ész nélkül persze. Hadd mondjam el, van az adakozásnak egy olyan formája, ami nem bölcs, amikor az ember szétadakozza minden pénzét ész nélkül. A Biblia a magántulajdont, a magánvagyonot nagyon is védi.

Időm végére értem és a felét nem mondtam el annak, amit akartam, de még akartam beszélni az adósságról, a hitelfelvételről. Akartam beszélni a lustaságról, a szorgalomról, de pár mondattal hadd zárjam most le ezt a gondolatmenetet. Vannak keresztény testvérek, akik jó szívvel adnak és adnak és adnak, de nem gondolják át azt, hogy szétosztják a jövedelmük felét, háromnegyedét úgy, hogy utána ők kerülnek bajba és a saját szükségüket szinte alig tudják kielégíteni. Sehol nem mondja azt a Biblia, hogy erődön felül adakozzál. Bár mondja a Biblia a thessalonikai, filippi és béreai, macedón gyülekezetéről, hogy ők erejükön felül adakoztak és olyan jószívűek voltak, hogy időnként még azt is megtették, hogy többet adtak, mint amit lehetőségeik megengedtek volna a számukra és időnként ezt meg kell tenni. Időnként ezt megtehetjük. Időnként még az Úr is erre vezet, hogy olyan összeget adjunk, amitől nyel az ember egyet, de nem ez az általános, hanem ami általános és a jellemző Krisztus Testében az a folyamatosság. Folyamatosan vetek, folyamatosan aratok. Nem kell nagy összegeket félretenni, elég kis összegeket, csak hosszútávon. Ha ez a hosszútávú gondolkodás megvan, és elkezded – néhányatoknak mondhatom azt, ha végre már elkezded, persze nem ismerem a pénzügyi helyzetedet, csak tudom, hogy ez így van –, akkor el tud az ember jutni oda, hogy stabil pénzügyi háttérrel tud rendelkezni és nem kell félnie attól, hogy elromlik a hűtő, vagy a mosógép és akkor most mi lesz velem?

Nagyon sok minden van még ebben a témában. Lehet, hogy folytatni fogom. Meglátjuk, hogy milyen kommenteket írtok hozzá. Dicsőség Istennek!

Van egy-két olyan igazság, amit még szeretnék elmondani és a tavalyi évben ez a tanítás elmaradt, bár valaki mondta, hogy nagyon szeretne erről hallani, de folytatom. Úgy tűnik, hogy szerintem ennek

folytatása lesz. Még azok is hallani fogják, akik most ezt így csinálják, hogy erről nem akarnak hallani többet. Hogy mikor folytatom, nem mondom el, hogy nehogyan meg tudjál szököni. Dicsőség Istennek!

Komolyra fordítva a dolgot, kérlek benneteket, álljatok fel, elkészönünk félig a testvéreinktől, akik néznek minket az interneten, de ha itt maradtok, akkor imádkozhattok velünk együtt. Kérlek téged, hogy legyél velem egy akaraton, egyetértésben, ahogy a hitünket és a szándékunkat és az akaratunkat kifejezzük most:

Mennyi Atyánk, imádunk Téged és tisztelünk Téged. Azt írja a Példabeszédek 3. fejezete, hogy tiszteld az Urat a te vagyonodból, a te jövedelmed zsengejéből, ekképpen megtelnek a te csüred, megtelnek a te vályúid musttal és elégséggel. Atyánk, tisztelni akarunk Téged mindennel, amink van, de mindenekelőtt tisztelni akarjuk a Te Igédet, az Igéd igazságát és akarjuk azt, hogy valódi megértés legyen az életünkben a Te Igédből. Azért imádkozunk, Atyánk, hogy légy a segítségünkre a Szent Szellem által abban, hogy kellő önfegyelmet tudjunk tanúsítani azokkal kapcsolatban, amiket ma hallottunk. Hogy meg tudjuk fegyelmezni magunkat, hogy a Te szíved szerint, a Te tökéletes akaratod szerint eljuthassunk oda anyagilag, ahova Te szeretnél minket eljuttatni. Felszabadítjuk az Ige igazságát az életünkben, levágunk magunkról minden kötést, minden elmebeli akadályt, amely megakadályozott minket abban, hogy a pénzünket úgy kezeljük, ahogy az a Te szíved szerint való legyen. Atyánk, odaszánjuk magunkat a Te szolgálatodra és mindenünket odaszánjuk a Te szolgálatodra, a pénzünk is, Jézus nevében. Ámen! Halleluja!

*A függőleges vonallal jelzett igeversék más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

ELÉRHETŐSÉGEINK

Postacím: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

Titkárság: +36 (70) 428-4144

E-mail: titkarsag.ksze@gmail.com (Kántor Ibolya)

Honlap: www.ksze.org

Könyvrendelés a titkárság elérhetőségein.

Újság szerkesztőség: oromhirado@gmail.com